

in sacrum illata, meritâ religione colitur.

Religio illa approbatur ab aliis summis Pontificibus.

Professionis formula.

1820 Denique observo, hunc Monialium Ordinem, quem Innocentius VIII. confirmavit sub immaculatæ Conceptionis Mariæ invocatione, postea ab Alexandro VI. & Leone X. & Julio II. approbatam fuisse, & pluribus auctam privilegus. Unde Julius II. in Bulla, quæ hujus Religionis Regulam præscribit, sic habet: Deigenitricis immaculatam Conceptionem venerantes. Professionis verò formula sic incipit: Ego Soror N. ob amorem & servitium Domini nostri, & immaculatæ Conceptionis ejusdem Deigenitricis, voveo, &c.

Apoc. 12.

Franciscanus Ordo Luna primos Maria gressus elucidaat.

1821 Hæc igitur hætenus dicta abundè probant gloriosam Deiparæ Mariæ exaltationem in Seraphica Minorum Familia. Quasi plantatio Rose in Jericho, id est, in Luna ejus. Quò revoces decantatissimum illud Marianæ Conceptionis spectum Joanni ostensum Apoc. 12. Mulierem sole amictam, stellis coronatam, & Luna sub pedibus ejus. Luna videlicet ita ejus pedibus supposita, ut, acuminibus deorsum conversis, sit quasi suppedaneum, fulcrum, & fundamentum, à quo tota luminosa appareat. Certè ad Mariæ pedes provoluta extat Minorum Religio, quasi luminare minus; cui nihil potius & antiquius est, quam virgineos pedes illuminare, primos per mundissimæ Conceptionis ingressum, & gressus elucidare, quibus minime nocuerint tartaræ peccati Originalis plufquam Cimmeriæ tenebræ. Splendidissimum Marianis pedibus suppedaneum ad tantæ Virginis exaltationem.

SECTIO XLI.

De illustrissimis Trinitariorum, & Mercenariorum Religiosis Ordinibus per amœnum Campum oliviferum designatis; & in eis de Christi, ac Deiparæ exaltatione.

1821 Duo nominati Ordines Religiosi, Trinitariensis, & Mercenariensis, cum ex proprio sine, & speciali instituto Captivis redimendis, sub infami & calamitosa Mahometanorum servitute gementibus, enixè incumbant, non absque ingenti animarum bono, & prælustri totius Orthodoxæ Ecclesiæ incremento; eos quidem percommode satis designari reor campis amœnis, pulchris, frugiferis, tempestivis, oliviferis; in quibus Christus D. & ejus Genitrix Deipara gloriosissimè exaltentur quasi oliva speciosa; vel ut Græca sonant; nutriantur, ut oliva elegans, decora, generosa. Nonne oliva optimum extat decantatissimumque Christianæ clementiæ, misericordiæ, & in Deum, proximisque pietatis & charitatis hieroglyphicum? Quid in sacris, & humanioribus litteris frequentius. Ex olivarum materia fuisse Deorum statuas fabricatas, Valerianus observat lib. 33. Hieroglyphicorum, quòd eos maxime deceret clementia, & misericordia. Ex eadem materia postes in introitu Templi Salomonis, Cherubinos in Oraculo, & postes in ejus ingressu, atque ostia fabricata constat ex 3. Reg. 6. ut Dei in miseros homines misericordia & clementia designarentur, eaque illius misericordiæ viscera, in quibus nos captivos visitaturus erat ex alto.

Oliva misericordia symbolum.

1822 Eò quoque spectant oleagini rami,

qui in itinere & præ manibus erant, & quibus ab exultandis agminibus Christus Jerusalem intrans exceptus fuit, uti Mundi Redemptor, adhibitis interim ad ovantis gloriam conclamationibus illis: Hosanna Filio David: benedictus qui venit in nomine Domini: Hosanna in excelsis. Est enim Hosanna nonnullis idem quod Rami (olearum nempe) Filio David. Multi ex Patribus perinde esse putant, atque Salvum fac, salva obsecro; salutem, seu redemptionem fac nobis. Unde Chrysostomus in catena S. Thomæ: Quidam interpretantur redemptionem: & redemptio illi convenit, quia omnes redemit. Quasi futuræ redemptionis, in qua potissimum Dei clementia, & misericordia respicienda, accommodum essent illi olearum rami emblema. De quibus Drogo Ostiensis Episcopus de Sacram. Dominicæ Passio. Sterne in via ramos olivarum, id est, opera misericordiæ. Ea propter Passionem suam Christus Dominus, qua humani generis redemptio perficienda erat, auspiciatus est in Monte Olivarum, Matth. 26. 30. Hymno dicto, exierunt in montem oliveti; ubi hortus Gethsemani, id est, vallis olei, seu, olei torcular. Rectè Origenes apud S. Thomam in Catena: Aptè mons misericordiæ est electus. Si verò Christum spectes Crucifixum, & redemptioni incumbentem, oleam ibi caput extollentem spectabis quoque. Audi Bernardum in Tract. de Passio. Dom. c. 46. De quatuor generibus arborum Crux facta fuisse refertur. ex oliva. De Cypressis, de Cedro, de Oliva, de Palmis. Cypressus in profundo, cedrus in longo, oliva in alto, palma in lato. Vides altitudinem Crucis ex oleagina materia? Oliva (subdit Bernardus) arbor oleum effundens, per quam misericordiæ opera significantur, charitatem significat. Cum igitur supremum misericordiæ & charitatis opus sit captivi Orbis redemptio, olea quidem, quæ divinæ clementiæ, pietatis & redemptionis est symbolum, supremum Crucis occupat locum, supra ipsum Christi Redemptoris caput, caput extollens.

Exceptus à Christo à Jerusalem. Ramis, ut captivorum Redemptor. Hosanna quid significet.

S. Chryf.

Mar. 26. 30. Mons oliveti.

Origenes.

Pars Crucis ex oliva.

S. Bernard.

Christus & Deipara exaltati, ut oliva in illis Religiosis Ordinibus.

1823 Profectò, tamen Christus D. ut Mundi Redemptor & Deipara Virgo, ut humani generis Redemptrix (sic eam sæpè Patres appellant) gloriosissimè exaltentur, ad instar olivæ speciosissimæ in Ecclesia universali, quia in eam & per eam abundè diffundunt misericordiam suam, & redemptionis munera; nihilominus tamen in illis Religiosis Trinitariorum & Mercenariorum Familiis signatissimè exaltari autumo, ut in quibus speciatim se prodant & ostentent hominum Redemptores Jesus & Maria; atque adeò quasi oliva speciosa in campis. In campis nempe, divinis olei, Dominicæ & Marianæ misericordiæ, clementiæ & redemptionis feracissimis.

1824 Hæc revocò difficile Zachariæ vaticinium cap. 14. à v. 2. Ingredietur media pars Zachariæ civitatis in captivitatem, & reliquum populi non auferetur ex urbe. Certè, Montanus & alii hæc explicant de Ecclesia Christiana, & persecutionibus, quibus à Gentibus (& cur non à Mahometanis crudelissimis Christiani nominis hostibus?) vehementer divexata est. Quòd si opponat noster Christophorus Casfrus: Nunquid capta est civitas Ecclesiæ, & media

media pars ejus ducta in captivitatem infidelitatis, & media pars mansit intra Ecclesiam? Dixerim, captam quidem esse Ecclesiam, id est, partem ejus magnam, & ductam in captivitatem infidelium Mahometanorum, à quibus durè opprimuntur tyrannide. Igitur adversus hanc Mahometanam genem præliaturum Dominum subdit Vates. Egredietur Dominus & præliabitur, contra Gentes, sicut præliatus est in die certaminis: & stabunt pedes ejus in die illa super montem olivarum. Bellum istud spirituale esse & divinum, censent plures Ecclesiæ Patres. Et quid vetat, hoc bellum ad eos spectare Ordines Religiosos, qui Christianis captivis redimendis operam impendunt egregiam? Per illos sanè Christus egredi & præliari dicitur contra Gentes.

Per illas præliatur Cortisus ut captivorum Redemptor sicut olim per Moysen.

1825 Ut verò quàm sit hoc verum, appareat, expende, cui bello simile sit hoc bellum. Etenim præliaturus, prædicatur Dominus contra Gentes, sicut præliatus est in die certaminis. Nullus ex Interpretibus est, qui per hunc certaminis diem non intelligat diem illum celeberrimum, quo Deus populum suum ex Ægyptiaca captivitate in libertatem asseruit. ductu ministerioque Moysis & Aaronis, submersis in mari rubro Ægyptiis. Solet illa dies à Prophetis appellari dies redemptionis; & Deus ob illam captivorum redemptionem, sibi nomen Redemptoris assumere. Exod. 6. 6. & c. 15. 13. & alibi sæpè. Quis proinde neget, hac redemptione fuisse præfiguratam illam Christianorum redemptionem, cui tam studiosè incumbunt Trinitarienses, Mercenariensesque Religiosi? Per illos quidem, mediæque eorum operæ, studio, labore, sudore, clementiâ, misericordiâ, pietate, & charitate præliatur Dominus, sicut præliatus olim fuit per Moysen & Aaronem, adversus Ægyptios; redimitque gloriosissimè non tam Hebræum populum, sed Christianum ex dira duraque servitute. Expende modò postrema Zachariæ verba: Et stabunt pedes ejus (Dei scilicet) super montem olivarum. Varii variant in explicatione hujus oliviferi montis: aridet, inter alias, Eusebii interpretatio libro 6. capite 18. montis oliveti nomine Ecclesiam intelligit orthodoxam. Et cum pars Ecclesiæ selectissima fiat duo Ordines, quos dilaudamus; in illis signatim, quasi super montem olivarum domicilium suum collocaturum Christus Dominus promittit, qui hujus oliviferi montis oliva est præstantissima; mystica sanè misericordiæ & pietatis oliva, & usque adeò exaltata in illis Ordinibus, quasi oliva speciosa in campis, ut nullibi nec magis viridis, nec fructifera magis videatur apparere.

Mons oliveti Trinitariensis & Mercenariensis Religiosorum.

1826 Vatablus putat, montem olivarum, super quem pedes Domini staturos prædicat Zacharias, esse montem oliveti; unde Christus ovans in caelos ascendit Actor. 1. 12. Benè hoc esto: reor tamen, non de hoc monte sermonem esse potissimum; sed, cum intuitu ad illum, de Religiosis Ordinibus, quos commendamus, & montem vocat olivarum Vates, id est, locum misericordiæ pietatis in divexatos captivos, ad opus redemptionis egregium. Rationis trinitatis mandes quod Regius Cantor Psalm. 67. 19. de Christo Domino è monte olivifero in caelos ascendente præcinit. Ascen-

disti in altum, cepisti captivitatem. Appellat captivitatem captivos ipsos, nempe Sanctos Patres, quos totis votis totoque orationis nixu libertatem suam inhiantes à limbi terro carcere, & diuturna captivitate ad caelum secum duxit, uti hominum Redemptor, Christus Jesus. Ut verò ostendat, hanc captivorum redemptionem ex infinita clementia & misericordia sua emeruisse, locum elegit olivis constitum, unde captivis in libertatem asseris stipatus ascenderet triumphator gloriosissimus. Quasi in eo visifero tractu jam inspiceret Religiosæ Familias studiosè incumbentes captivorum redemptioni. Quod ex Psalmi contextu non malè suadetur: nam vers. 7. præcinerat: Deus, qui inhabitare facis ramius moris in domo. Quinta editio: singularis vita hominis. Symmachus, Monachos: ut Religiosæ vitæ status, & singularis instituti viri indigantentur, ut Euthymius explicat. Ast quod singulare hoc ac religiosum institutum? E vestigio declarat Psalter: Qui educit vinclos in fortitudine, similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris. De Israelitis ex Ægyptiaca, vel Babylonica captivitate vindicatis, multi explicant. Unde Chaldaeus: Qui educit filios Israel, qui erant ligati in Ægypto, salvavit eos in pompa. Satius erit de captivis Christianis id explicare. Hos enim vocat Vinclos in fortitudine, vel, ut alii efferunt, vinclos compedibus, aut compeditos catenis; nec non habitantes in sepulchris, id est, locis subterraneis, ut pro mortuis haberi possent: & plerumque exasperantes, amaricantes, & exacerbantes Deum ipsam, uti apostatæ, desertores, & declinantes à lege, & à vero Numine, dum se barbara servitute oppressos esse, ægrè ferunt, & impatienter admodum.

Aliud pro istem Religiosis Ordinibus vaticinium.

1827 Deinde convertens se Psalmodus ad ipsos captivos sub infami & durissima servitute gementes, sic fatur arcanissimè: Si dormiatis inter medios cleros, perna columbe deargentata, & posteriora dorsus ejus in pallore auri. Priora verba ad ipsos captivos, posteriora ad eos, per quos in optatam ac nobilem libertatem traducuntur, spectare, censeo. Quasi dicat: Si versemini, si miserè jaceatis inter medios cleros, vel, ut Hebræa sonant, sortes, illas, caldarias fuliginosi, abjectissimi: si inter præsentissima pericula: si in summo rerum discrimine & desperatione captivi, contumelias affecti, oppressique laboribus, afflicti, flagellati ut vilissima mancipia; non vobis deerunt pulchræ & albæ columbæ, quæ volitent ad vos onustæ redemptionis pretio. Deargentatas columbas vocat ob candorem; nam quæ candida sunt, vocari solent argentea. Argenteus anser Aeneid. 8. Argenteo colore, id est, albo, equos vestitos dixit Cassiodorus 4. Variar. Epist. 1. Albæ verò columbæ tum propter colorem, tum propter illarum naturam, apud omnes ferè gentes sunt felicitatis symbolum, felixque exoptatæ libertatis augurium. Ut enim constat ex apophthegmatibus Apomafaris, qui de Ægyptiorum in somniis disciplina scripsit; Vulgò omnium Ægyptiorum ore circumferitur ejus fortunam in melius brevi commutandam esse, felicissimumque futurum, qui inter dormiendum pul-